

13. møde

Torsdag den 27. oktober 1977 kl. 11.00

Dagsorden:

Forespørgsel til boligministeren:

Forespørgsel af Kaj Hansen (DKP), Bjørn Poulsen (SF) og Wilhjelm (VS).
(Forespørgsel nr. II).

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til boligministeren:

Forespørgsel af Kaj Hansen (DKP), Bjørn Poulsen (SF) og Wilhjelm (VS):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om udsigterne for boligbyggeriet, huslejudviklingen, virkningerne af de gennemførte ændringer af ejerlejlighedsloven samt om den lovgivning, der skal afløse boligforliget af 1974?«

(Forespørgsel nr. II. Anmeldt 6/10 77. Fremme af foresp. vedt. 11/10 77).

Formanden:

I første omgang er taletiden for ordførere 20 minutter, i anden omgang 10 minutter, og for andre medlemmer halvparten af denne tid.

Forhandling

Kaj Hansen (DKP):

Baggrunden for denne forespørgsel til boligministeren, der er stillet af DKP, SF og VS, er dels nogle aktuelle boligproblemer, som kræver en løsning, dels, hvad jeg mener bør være debattens hovedtema, den boligpolitik, der skal afløse den lovgivning, der på basis af boligforliget i 1974 blev gennemført i 1975.

Til de aktuelle problemer hører også boligbyggeriet. Hvis man ser på antallet af boliger

under opførelse pr. 1. januar i de sidste 7 år, viser det sig, at antallet pr. 1. januar 1977 ligger helt i bund. Jeg nævner tallene i hele tusinder. Det var i 1971 61.000, i de to følgende år godt 50.000, i 1974 også 61.000, derefter er der en stærkt faldende tendens, og pr. 1. januar 1977 er antallet faldet til 33.000. Boligforligets målsætning på 40.000 boliger nås heller ikke i 1977, men hvordan vurderer ministeren udsigterne for boligbyggeriet fremover?

Om huslejudviklingen ved vi nogenlunde, at den gennemsnitlige stigning i de regulerede områder blev på omkring 50 pct. som følge af den omkostningsbestemte lejes indførelse. Men huslejestigninger finder stadig sted på baggrund af moderniseringer og stigende driftsomkostninger. Det ville være interessant at få belyst ikke alene stigningen i de regulerede områder, men også huslejestigningerne i de kommuner, hvor lejefastsættelsen er givet fri. Huslejudviklingen i det almennyttige byggeri har været noget forskellig, men har i særdeleshed givet sig udslag i store huslejestigninger i højrentebyggerierne. Har ministeren forslag til løsning af disse byggeriers problemer?

I statsministerens åbningstale var der nogle bemærkninger om ejerlejlighedsloven. Statsministeren sagde, at socialdemokratiets principielle udgangspunkt er, at opdeling i ejerlejligheder ikke bør være tilladt i beboelsesbygninger, der er opført, før ejerlejlighedsloven blev gennemført i 1966. Statsministeren tilføjede, at hvis det viser sig, at de stramninger, der blev gennemført i 1977, ikke i fornødent omfang retter op på disse skævheder, vil regeringen fremsætte forslag om helt at standse disse udstykninger. Der er mange beviser på, at skævhederne ikke er rettet op. Finder ministeren ikke, at der nu er tilstrækkelig baggrund for at fremsætte lovforslag, der stopper udstykningen?

Særlig interesse vil følge ministerens svar på, hvad det er for boligforslag, regeringen vil fremsætte som oplæg til den boliglovgivning, der skal afløse boligforliget af 1974. På udtalelser, ministeren tidligere er kommet med, har jeg forstået, at boligforslagene bliver lagt frem til fri forhandling. I vide kredse venter man på et udspil fra regeringen. Nu har ministeren chancen for at løfte sløret og i hvert fald i store træk fortælle folketinget og befolkningen om de forslag, der bliver rege-